

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
81/16. sz. sajtóközlemény
Luxembourg, 2016. július 20.

A C-341/15. sz. ügyben hozott ítélet
Hans Maschek kontra Magistratsdirektion der Stadt Wien - Personalstelle
Wiener Stadtwerke

Ha a munkavállaló saját maga szünteti meg munkaviszonyát, pénzbeli megváltásra jogosult, amennyiben a fizetett éves szabadságát teljes mértékben vagy részben nem tudta felhasználni

Hans Mascheket, aki Bécs város közszerológálati alkalmazottja, kérelmére 2012. július 1-jei hatállyal nyugdíjazták. 2010. november 15. és 2012. június 30. között nem jelent meg munkahelyén. H. Maschek a 2010. november 15-étől december 31-ig tartó időszakban betegszabadságon volt. 2011. január 1-jétől a munkáltatójával kötött megállapodás értelmében nem jelenhetett meg munkahelyén, miközben munkabérért továbbra is megkapta.

H. Maschek nyugdíjba vonulását követően munkáltatójától a ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltásának kifizetését kérte, arra hivatkozva, hogy nem sokkal nyugdíjba vonulása előtt ismét megbetegedett. Munkáltatója a kérelmét arra hivatkozva utasította el, hogy Bécs város illetményszabályzata értelmében a munkavállaló, aki saját maga szünteti meg a munkaviszonyát – többek között mivel nyugdíjazását kérelmezi – nem jogosult az ilyen helyettesítő juttatásra.

A Verwaltungsgericht Wien (bécsi közigazgatási bíróság), amelyhez H. Maschek ezen elutasító határozattal szemben fordult, a Bíróságot az ilyen szabályozásnak az unió s joggal és különösen a 2003/88 irányelvvél¹ való összeegyeztethetőségéről kérdezi.

A Bíróság a mai ítéletében emlékeztet arra, hogy ezen irányelv előírja, hogy minden munkavállalót megillet legalább négy hét fizetett éves szabadság és ez a fizetett éves szabadsághoz való jog az unió s szociális jog különleges fontossággal bíró elve. E jog egészségi állapotától függetlenül minden munkavállalót megillet.

Ha a munkaviszony megszűnik, és így a fizetett éves szabadság tényleges kivételére többé nincs lehetőség, annak megakadályozása érdekében, hogy e lehetőség hiánya miatt a munkavállaló számára teljes mértékben kizárt legyen, hogy a fizetett éves szabadsághoz való joggal – akár pénzbeli juttatás formájában – élhessen, az irányelv előírja, hogy a munkavállalónak joga van a pénzbeli helyettesítő juttatáshoz.

A Bíróság e tekintetben kifejti, hogy a munkaviszony megszűnésének oka nem bír jelentőséggel. Ennélfogva az a körülmény, hogy a munkavállaló a munkaviszonyt saját kezdeményezésére szünteti meg, semmilyen hatással nincs azon jogára, hogy azon fizetett éves szabadságokért, amelyeket munkaviszonyának megszűnése előtt nem tudott felhasználni, adott esetben pénzbeli juttatásban részesüljön.

A Bíróság ez alapján megállapítja, hogy az irányelvvél ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, mint Bécs város illetményszabályzata, amely megfosztja a ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltásához való jogtól azt a munkavállalót, akinek munkaviszonya nyugdíjazási kérelme folytán megszűnt, és aki e munkaviszony megszűnése előtt nem tudta felhasználni a fizetett éves szabadságát.

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.).

A Bíróság ezenkívül emlékeztet azon ítélkezési gyakorlatára, amelynek értelmében a munkavállaló a nyugdíjba vonulásakor jogosult a fizetett éves szabadság pénzbeli megváltására, amennyiben betegség miatt nem tudta felhasználni a fizetett éves szabadságát². H. Maschek a 2010. november 15. és december 31. közötti időszakra vonatkozóan, amelynek során bizonyítottan betegszabadságon volt, és ezen okból ezen időszak alatt nem tudta felhasználni az általa szerzett fizetett éves szabadságot, jogosult tehát a szabadság pénzbeli megváltására.

A Bíróság hozzáteszi, hogy az éves szabadsághoz való jog kettős céllal rendelkezik, úgymint egyrészt annak a lehetővé tétele, hogy a munkavállaló kipihenhesse a munkaszerződése alapján rá háruló feladatok végrehajtását, másrészt pedig rendelkezésére álljon a kikapcsolódásra és szabad időtöltésre alkalmas idő.

Ezen éves szabadsághoz való jog hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében a bíróság az alábbi elvet mondja ki: az a munkavállaló, akinek a munkaviszonya megszűnik és aki a munkáltatójával kötött megállapodás értelmében a nyugdíjazását megelőző meghatározott időszakban nem jelenhetett meg munkahelyén, miközben munkabérét továbbra is megkapta, nem jogosult adott esetben az ezen időszak alatt ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltására, kivéve, ha e jogosultságot betegség miatt nem tudta felhasználni.

A Bíróság ez alapján kimondja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy a 2011. január 1-je és 2012. június 30. közötti időszakban ilyen volt-e H. Maschek helyzete. Igenlő válasz esetén H. Maschek nem jogosult azon fizetett éves szabadság megváltására, amelyet ezen időszak alatt nem vett ki, kivéve, ha e jogosultságot betegség miatt nem tudta felhasználni.

A Bíróság egyebekben megjegyzi, hogy noha az irányelv célja, hogy a munkaidő megszervezése tekintetében a tagállamok által betartandó minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeket állapítson meg, a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be. Így az irányelvvel nem ellentétesek azok a belső rendelkezések, amelyek az irányelv által biztosított legalább négy hétnél hosszabb időtartamú, a nemzeti jogban meghatározott feltételek mellett igénybe vehető és megadható fizetett éves szabadságot írnak elő.

Következésképpen a tagállamok szabadon nyújthatnak a munkavállalók részére az irányelvben előírt négy hetes minimális fizetett éves szabadságnál nagyobb mértékű fizetett éves szabadságot. Ebben az esetben a tagállamok azon munkavállaló részére, aki betegségből kifolyólag nem tudta munkaviszonyának megszűnése előtt teljes mértékben felhasználni a fizetett éves többletszabadságát, ezen többletidőszakra vonatkozó pénzbeli helyettesítő juttatáshoz való jog biztosítását írhatják elő. Az e jog biztosítására vonatkozó feltételek meghatározása a tagállamok feladata.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

² A Bíróság 2012. május 3-i *Neidel*-ítélete ([C-337/10](#), [57/12](#). sz. sajtóközlemény: a köztisztviselő a nyugdíjba vonulásakor pénzbeli megváltásra jogosult, ha a legalább négyhetes fizetett éves szabadsághoz való jogát betegség miatt részben vagy egészben nem tudta gyakorolni), és 2009. január 20-i *Schultz-Hoff és társai* ítélet ([C-350/06](#) és [C-520/06](#), [4/09](#). sz. sajtóközlemény: a munkavállaló nem veszíti el a betegség miatt ki nem vett fizetett éves szabadsághoz való jogát).